

Ryszard Kirkowski

Wielki Wełcz, gm. Grudziądz, woj. toruńskie. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 16, 140-141

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jest między drogami, prowadzącymi z Warzna do Cieczewa i Warzenka, w okolicy niewielkiego lasu sosnowego.

Stanowisko znane przed II wojną światową, obecnie niszczone przez orkę. Odkryto 8 grobów. Rozorane konstrukcje kamienne siedmiu, zawierały po kilka urn wypełnionych kośćmi oraz przedmiotami z brązu. Jeden grób skrzynkowy z zachowaną w całości konstrukcją kamienną zawierał siedem popielnic wypełnionych przepalonymi kośćmi oraz nielicznymi przedmiotami z brązu.

Odkryto materiał zabytkowy należałoby datować na wczesny i środkowy okres lateński.

Materiał złożono w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Postuluje się kontynuowanie badań.

WILKOWICE, gm. Wartkowice
woj. sieradzkie
Stanowiska 1 i 2

patrz
okres halstacki

WIELKI JEŁCZ, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 10

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Kirkowski. Finansował WKZ w Toruniu. Drugi sezon badań. Osada z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu rzymskiego, osada z okresu halstackiego i dwufazowe obozowisko kultury pucharów lejkowatych.

Zbadano powierzchnię 300 m². Uchwycono południową i wschodnią granicę osady. Stwierdzono istnienie trzech etapów zasiedlania obszaru tego stanowiska. Pierwszy etap - dwufazowe obozowisko ludności kultury pucharów lejkowatych. Odkryto 3 obiekty o nieokreślonej funkcji oraz zbadano częściowo krzemienicę tej kultury, która dostarczyła licznego /około 340 fragmentów/ materiału krzemienno w przeważającej części odpadków poprodukcyjnych i półsurowca. Natomiast około 10% stanowiły narzędzia krzemienne. Wstępnie można przyjąć, że osadnictwo to rozwijało się w ostatnich fazach rozwojowych tej kultury. Drugi etap - to duża osada ludności kultury łużyckiej /Halstatt/. Materiał ceramiczny pochodzi z warstwy kulturowej o miąższości ok. 20 cm oraz 15 obiektów kulturowych o nieokreślonej funkcji. Trzeci etap - intensywne i długotrwałe osadnictwo z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu rzymskiego /B₁/C₁/. Materiał zabytkowy pochodzi z warstwy kulturowej o dużej miąższości, około 40 cm oraz z licznych obiektów /39/, w tym niewątpliwie najbardziej interesujący to piec wapiennik. Zbudowany z dużych, w miarę płaskich kamieni, uszczelnionych

gliną, tworzył owalną nieckę o wymiarach 3,0 x 2,4 m i o głębokości 1,40 m. Wypełnisko stanowił gruz polepy. Piec posiadał drewnianą konstrukcję naziemną o czym świadczą liczne dołki posłupowe w najbliższym otoczeniu pieca.

Materiały znajdują się w Muzeum w Grudziądzu.

WIERZBOWA, gm. Wartkowiec
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki

WŁOCŁAWEK-Szpetal Dolny
ul. Przesmyk 4 b

patrz
okres nowożytny

WYGODA, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 6

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski. Finansował UJ i UAM. Trzeci sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: osada ludności kultury pomorskiej, osada ludności kultury oksywskiej i wielbarskiej /?/, cmentarzysko ludności kultury oksywskiej i wielbarskiej /?/.

Badania skoncentrowano w północnej /cmentarzysko/ i w południowej /osada/ strefie stanowiska. Na zbadanym obszarze 1.405 m² stwierdzono 61 obiektów, będących pozostałością przede wszystkim cmentarzyska /40 obiektów/ i osady /7 obiektów/. Pozostałe 13 obiektów o nieokreślonej chronologii i funkcji stwierdzono w strefie cmentarzyska.

Na cmentarzysku zbadano obszar 1.370 m². Wśród 40 grobów, stwierdzono 39 grobów ciałopalnych i 1 grób szkieletowy. Groby te znamionuje ubóstwo wyposażenia lub jego całkowity brak. Elementy wyposażenia to zapinki żelazne war. M-N-0 wg Kostrzewskiego, nożyki sierpikowate, przęśliki, naczynia gliniane. W grobie szkieletowym stwierdzono zapinkę brązową A III,50, ogniwo żelazne, nóż żelazny.

W północnej części cmentarzyska zarejestrowano bruk kamienny na planie prostokąta długości 17 m, szerokości od 3 do 5 m, usytuowany ok. 5 m na północ od skupiska grobów. Kwestią dyskusyjną jest określenie funkcji bruku.

Chronologia zarejestrowanych w tym roku grobów:
faza A₃ - podfaza B₁b.

Badania na osadzie prowadzono na obszarze 35 m². Zarejestrowano 1 palenisko, 2 jamy, 3 jamy posłupowe. Uwagę zwraca znikoma ilość ruchomego materiału archeologicznego. Chronologia zbadanej części: wczesny okres rzymski.

Materiały przechowywane są w magazynach KA UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.